

Στιχηρὸν Ἀποστίχων Ὅρθρου Μ. Δευτέρας

Ἐχος π ḥ πα ρ

Ὕπερι ε τα τε λε ω τα α τα φρο
νειν τας ι δι ος στη ρι ι ζωων μα θη η
τας μη ο μοι ρ σθαι τοις ε θνε σιν ε
λε ε γες εις το κα ταρ χειν τωων ε ε λα xi
ι στο τε ε ε ρων ρχ ρ τω γαρ ε
σται υ μιν τοις ε μοι οι οι οις μα θη η
ταις ο τι πτω χος δε ε ε ε λωων
υ πα α αρ χω πρω το ος ρ ρν
υ υ μων ε στω πα ντωων δι α α α α κο ο
ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ ρο με ε

The musical notation consists of eight staves of neumes (short vertical strokes) written in black ink. Red ink is used for several purposes: to indicate the beginning of each verse with a large red initial letter; to mark specific neumes with red strokes or dots; to draw red arrows pointing to certain notes; and to highlight specific letters in the Greek text, such as the first letter of each verse and some vowels.

νος ο προ κρι θεις δε ως ο ο ε ε ε ε ε
 σχα α α τος π⁶ και γαρ ε λη λυ θα
 αυ τος τω πτω χει σα ντι Α δαιμ δι α κο ο
 νη η η σαι και λυ τρον δος ο vai α ντι πο
 λλω ω ων την ψυ χην των βο ω ντω ων μοι
 δο ο ξα σοι π⁷

